
Shri Bhaktivaijayanti Stotram

श्रीभक्तिवैजयन्तीस्तोत्रम्

Document Information

Text title : Shri Bhaktivaijayanti Stotram 06 15

File name : bhaktivaijayantiStotram.itx

Category : vishhnu, stotra, krishna

Location : doc_vishhnu

Author : jIvadevAchArya

Proofread by : Gopalakrishnan

Description/comments : From stotrArNavaH 06-15

Source : jIvadevAchArya

Latest update : September 18, 2021

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

June 28, 2023

sanskritdocuments.org

Shri Bhaktivaijayanti Stotram

શ્રીભક્તિવૈજયન્તીસ્તોત્રમ્

શ્રીકૃષ્ણાય નમઃ સમસ્તહૃદયામ્ભોજવદાતત્ત્વિષે
ભક્તૌઘસ્મયમાનમાનસવતે દૈત્યાવલીવિદ્વિષે ।
ગોપીવલ્લવિકાય નાયકગુણગ્રામપ્રણાલીજુષે
લીલાવૈણવિકાય કાયસુષમાનીલામ્બુજશ્રીજુષે ॥ ૧ ॥

અવ્યક્તં શ્રુતિશેખરાન્તરવને વ્યક્તં ચ વૃન્દાવને
ગૂઢં વેદવિચાર્યારુવદનૈગૂઢં ચ ગોપીજનૈઃ ।
અસ્પષ્ટં હૃદિ યોગિનામપિ પુનઃ સ્પષ્ટં ચ સેવાવતાં
શ્રીકૃષ્ણં કમનીયકાન્તિકુલકં બ્રહ્માદ્ભુતં સંશ્રયે ॥ ૨ ॥

પદ્માપીનપયોધરપ્રણિહિતં પ્રાણપ્રદં પ્રાણિનાં
પિજગ્છાડમ્બરપીવરં પ્રણાયિનીપ્રેમાગ્રિયં ભાવુકમ્ ।
પીતં પદ્મવિલોચનાપરિષદા પ્રત્યક્ષતઃ પ્રીતયા
પાયાદ્ધઃ પ્રતિમાભિનાપિહિતં પીતામ્બરં પ્રાભવમ્ ॥ ૩ ॥

કાલો ગત્વર એષ કેનચિદહો માર્ગેણ ચાસ્યત્યલં
યોગક્ષેમવિચારઘોરનરકે રાત્રિન્દિવં મન્જતામ્ ।
યેષાં યાતિ મુકુન્દચિત્રચરિતશ્રેયોઽમૃતાકર્ણન-
પ્રેયોનન્દિતયેતસાં સુમનસાં તેભ્યો મહદ્ભયો નમઃ ॥ ૪ ॥

બાહોરઙ્કિતશઙ્ખચક્રયુગલં કણ્ઠે તુલસ્યાગ્ચિતં
સ્વાન્તે પ્રસ્ફુટકૃષ્ણપાદકમલં નામામૃતાઢ્યં મુખે ।
નેત્રે હર્ષજલોજ્જવલં શુચિતરે ગાત્રે ચ રોમાગ્ચિતમ્ ।
ધન્યા એવ વિલોકયન્તિ નયનૈર્વિષ્ણોઃ સમં વૈષ્ણવમ્ ॥ ૫ ॥

સત્યં જ્ઞાનમનન્તમેકમમલં જયોતિઃ સ્વતો ભાસ્વરં
બ્રહ્માનન્દધનં પરં ગુરુમુખાદ્વિજ્ઞાય વેદાન્તતઃ ।
સદ્યઃ સ્મેરસરોજસુન્દરતરં લક્ષ્મ્યા મુદોપાસિતં
તદ્વિષ્ણોઃ પરમં પદં હૃદિ સદા પશ્યન્તિ યત્સૂરયઃ ॥ ૬ ॥

અવ્યક્તં પરમં નિરાકૃતિ હરે રૂપં વચશ્ચેતસોઃ-

દૂરં કેવલચિત્રકાશમતુલં જ્ઞાત્વા શ્રુતેઃ શેખરે ।

વ્યક્તં વિસ્તૃતપુણ્ડરીકનયનં વંશીનિનાદપ્રિયં

વૃન્દારણ્યવિનોદવચ્ચનપરં સંસેવ્યતાં મુક્તયે ॥ ૭ ॥

આદ્રાન્તઃકરણં ગુણૌર્ભગવતસ્ત્યક્તાન્યમાર્ગભ્રમં

રોમાઞ્ચૈર્વિપુલૈઃ સમાવૃતતનું હર્ષશ્રુપૂર્ણક્ષણમ્ ।

આનન્દોદયમોદમાનમનિશં શ્રીકૃષ્ણનામામૃતૈઃ

મુક્તિઃ સન્તનુતે સ્વયંવરવિધિં દૃષ્ટ્વા સ્વયં વૈષ્ણવમ્ ॥ ૮ ॥

ધિગ્જિહ્વાં પિશુનસ્ય કૃત્તમુસલીપુચ્છોપમં વિહ્વલાં

દૃસ્તર્કોપલતાડનૈર્ભગવતો ભક્તેર્દ્વિષાણાં મૃષા ।

કૈવલ્યાગમકર્તરીં કલિપટીનિર્માણકાલે તુરીં

મર્મોદ્ભેદનસૂચિકાં નિજહતેઃ સંસૂચિકાં સૂચિકામ્ ॥ ૯ ॥

ભેદોડયં યાદ નામ જીવપરયોઃ સ્વાભાવિકો વર્તતે

ચદ્વૌપાધિક એવ મૂર્તિપદવીપર્યન્તમત્ર ધ્રુવઃ ।

તત્રૈવં સતિ સેવ્યસેવકભિદા સિદ્ધા પ્રસિદ્ધા શ્રુતૌ

નિષ્કામો નિજમુક્તયે પરમુપાસીતેતિ વાક્યૈઃ સ્ફુટમ્ ॥ ૧૦ ॥

એકે ષોડશષટ્પદાર્થવિષયજ્ઞાનં સમાચક્ષતે

કમૈવેતિ વિચારયન્તિ કતિચિદ્દોગં ચ કેચિજ્જગુઃ ।

પુંસોડય પ્રકૃતેશ્ચ જીવપરયોર્જ્ઞાનં પરે મેનિરે

સર્વં કલૃપમિદં ગુણૌર્ભગવતો ભક્તિઃ પરં મુક્તયે ॥ ૧૧ ॥

યા કાચિત્ પરિકલ્પિતા ખલકથા તામાગમ્યજાતભ્રમાઃ

પાકાયાતિભયકુરાય વિરસાકારાય લબ્ધાશ્રમાઃ ।

નાકાધીશપતેરપારપરમાનન્દાસિમન્દાકિર્નીં

શાકાસ્વાદપરાઃ સુધામિવ સુધા નેચ્છન્તિ ભક્તિં બુધાઃ ॥ ૧૨ ॥

કં કઃ સેવત ઇત્યુદીરયતિ ચોડભેદે સ કહુઃ સ્વયમ્ ।

કા કા ભક્તિરિતીરયન્તિ બહુ યે કાકા વરાકા હિ તે ।

બ્રહ્માહં વિષમેડત્ર મે કૃતશમે હિં મે ભવેદીશ્વરઃ

સેવ્યોડસાવિતિ સંલપન્નુરુગલઃ સોડયં ખલશ્છાગલઃ ॥ ૧૩ ॥

સ્વાધ્યાયાધ્યયને તથોપનિષદાં જાતેડક્ષણાં ગ્રહે

વિજ્ઞાતે શ્રવણે ચ જીવપરયોરેક્યે વિમુક્તેક્ષણઃ ।
 શ્રીકૃષ્ણં ભજમાન એવ બહુધા સહીર્તનાદૈઃ સદા
 સત્યં જ્ઞાનમનન્તમેકમખિલં તદ્બ્રહ્મ સમ્પદાતે ॥ ૧૪ ॥
 એતૈઃ ષોડશભિઃ પદાર્થનિચયૈર્જ્ઞાતૈર્વિમુક્તિઃ કથં
 જલ્પંસ્તત્ર ફલં પરસ્ય વિજયઃ સ્થાત્તેન કિં વા તતઃ ।
 જ્ઞાનં ચેત પરમેશ્વરસ્ય તદિદં ભક્ત્યર્થમેવોચિતં
 સિદ્ધાન્તેષ્વિદમૂચિરે સ્ફુટતરં પ્રામાણિકાસ્તાર્કિકાઃ ॥ ૧૫ ॥
 દ્રવ્યાદૌ વિદિતે પદાર્થનિવહે કૈવલ્યસિદ્ધિઃ કથં
 પાણિન્યાદિવિવેચનાદિવ સુખં જ્ઞાતા ભવેત્ પ્રક્રિયા ।
 શબ્દસ્યાપ્યનુમાનભાવભજનં બૌદ્ધસ્ય પન્થા ન કિં
 તસ્માદીશમુપાસિતું શ્રુતમિદં દ્રવ્યાદિચિન્તાફલમ્ ॥ ૧૬ ॥
 બ્રૂતે ષોડશષટ્પદાર્થકલનાત્ કા વા વિમુક્તિં શ્રુતિઃ
 કિં વા સંસ્મરણં પુરાણવચનં ન્યાયોડપિ કસ્તાદૃશઃ ।
 તર્કો વેદવિચારણાય ઘટિતેડનુગ્રાહકઃ કેવલં
 તસ્યૈ તત્પ્રતિપક્ષતા યદિ તદા સિદ્ધા ન કિં બૌદ્ધતા ॥ ૧૭ ॥
 ભેદોડયં ઘટકુમ્ભયોઃ સમુચિતં પ્રત્યક્ષતો ગૃહ્યતે
 શ્રુત્યા કેવલમેવ જીવપરયોઃ કૈવલ્યમુદ્ભાવ્યતે ।
 ભેદાભેદવિવેચને પ્રભવતિ પ્રત્યક્ષયોવાસ્પદે
 તસ્યાગોચરકે કથં પ્રસરતુ ભ્રાન્તેડપિ તુલ્યોદયમ્ ॥ ૧૮ ॥
 ભેદં લોકનિતં વદિષ્યતિ કથં પશ્ચાદભેદશ્રુતિઃ
 ભીતા લોકમિતેર્ભવિધ્યતિ પુનઃ સ્વાર્થોપચારે કથમ્ ।
 બાધં લૌકિકમાનતઃ કથમિયં ગચ્છેદથાપૌરુષી ।
 યદૈષા પુરષોદિતા સ પુરુષઃ કિં ત્વાદૃશોડન્યાદૃશઃ ॥ ૧૯ ॥
 યસ્મિન્ સર્વમિદં વિભાતિ નિહિતં યસ્માત્ પુનર્જાયતે
 યસ્મિન્નેવ લયં પ્રયાતિ સકલં કર્માપિ યત્પ્રીતયે ।
 સર્વં કર્મફલં વિમુક્તિપદવી યસ્ય પ્રસાદાદ્ભવેત્
 યચ્છવાસપ્રતિમા શ્રુતિઃ સ ભગવાન્ કૈશ્ચિત્ કથં નેષ્યતે ॥ ૨૦ ॥
 દ્રોહં શ્રીપરમેશ્વરે વિદ્યતે યે લૌકિકૈઃ કલ્પનૈઃ
 વેદાન્તૈરુપગીયમાનચરિતે ન્યાયૈશ્ચ સંસવિતે ।
 તે વ્યર્થં પશુમારણૈકરસિકાઃ સન્માર્ગસન્દૂષકાઃ-

कन्यां कर्मभर्यां निधाय निभृता भीमांसका राक्षसाः ॥ २१ ॥

कर्मेव प्रतिपाद्यतां स्वसमयैर्यायैः सलस्रैः स्फुटं
तस्यानुष्ठितिसिद्धये कभवती व्याभ्यायतां पद्भितिः ।
जाने यूयमिडात्मनाशरसिका भीमांसका हिंसकाः
यद्द्रोडात् परमेश्वरस्य भवतां स्वर्गोऽपवर्गोऽतः ॥ २२ ॥

मोडोऽयं कपिलस्य जैमिनिमुनेर्द्रोडोऽयमीशे परे
तद्भुक्तिं कण्ठमुक्त्वा तथाक्षयररास्तर्कैरा यडे पराम् ।
व्यासः कृष्णमत्तानुसारि कृतवान् सूत्रं निरस्तभ्रमः
कृष्णोपासनया समाधिविभवः पातञ्जलेः प्रक्रमः ॥ २३ ॥

स्वर्गो दुर्गातिमागतोऽक्षयमुष्णो मोक्षोऽपि विक्षोभितः
स्वेच्छाकल्पनयानया रथनया वेदोऽपि विप्लावितः ।
मोक्षार्थं मिलतां सुमुधामतिमतां साङ्गभयेन सङ्क्रयावतां
द्वेषार्थः परमेश्वरस्य नितरां लाभो मडागौरवः ॥ २४ ॥

वेदानीश्वरसेवनव्यसनिनो मुक्त्वा तदेकप्रतान्
विद्याभावनयाव्यया प्रकटयं तां पल्लवग्राहिणीम् ।
नारत्येश्वर एत्यूहीरयति यः सूत्रेण बद्धो गले
नाशायैव कृतोद्यमः स हि पशुः कालस्य नूनं बलिः ॥ २५ ॥

ईशद्रोडपरायाणं मतमिदं नैवोज्ज्वलं कापिलं
ग्राह्यं जैमिनिकल्पितं भगवतो द्रोडादृते कर्मताम् ।
नास्त्येश्वर एत्यूहीररापरो द्रोढं विषं दान्धि गाम् ।
तत् पीत्वा निपतत्यपारनिरये भूयो विनष्टमृतिः ॥ २६ ॥

न्याया यान्तु विदूरमेव भवतां भक्तौ कृतज्ञो यदा
भीमांसे बहिरास्व भक्तिवचने यदर्थवादाध्वनी ।
वेदान्ताः सुतरां न दान्तदृष्ट्या भक्तेर्न शेषा यदा
भक्त्यर्था यद्वि वो नमः समुचिते मार्गे सुभं स्थापयताम् ॥ २७ ॥

भेदाङ्गनवावदूकरसनस्तर्कैरा तर्कैरा हिं
तत्तद्भेदकथाविमर्दकुडनासाङ्गभयेन साङ्गभयेन किम् ।
स्वान्ताश्रान्तनिरोधयोधकलनोद्योगेन योगेन हिं
भक्तिं भागवतीं श्रयन्तु सुधियः स्वर्गापवर्गप्रदाम् ॥ २८ ॥

યદ્વેદાઃ સમુદીરયન્તિ બહુધા સ્વેષાં ચ તજજન્યતાં
સ્વેનૈવ પ્રતિપાદયન્તિ નિયતાં તચ્છેષતાં કર્મણામ્ ।
એષામર્પણમેવ યત્ર નિયતં મોક્ષાય સગ્જાયતે
તસ્યાભાવમુદીરયન્ વિજયતે સ સ્થાત્ કથં વૈદિકઃ ॥ ૨૯ ॥

લબ્ધ્વા માનુષજન્મ પૂર્વસુકૃતૈઃ પુણ્યાં ચ મેધાવિતાં
તત્તજજાતિનિજાશ્રમસ્થિતિમિમાંશીશ્રીવૈષ્ણવૈઃ સક્રુધામ્ ।
શોચ્યા યૂયમમી ભવિષ્યથ તદા જ્ઞાનં શ્રિતા દુર્લભં
મુક્તામન્યતયા યદા ભગવતો ભક્તિઃ પરિત્યજ્યતે ॥ ૩૦ ॥

યૂયં તત્ત્વવિદઃ શ્રુતિસ્મૃતિગિરાં જ્ઞાનેન ધૌતાશયાઃ
મુક્ત્યૈ ભાગવતી પરં ભગવતી ભક્તિઃ સમાશ્રીયતામ્ ।
સંસારામ્બુધિપારમામુમનસો ધૃત્વૈવ વો મજ્જયન્
ધીરાઃ કોઽપિ દુરાગ્રહો હિ ભવતાં ગ્રાહો ભવિષ્યત્યયમ્ ॥ ૩૧ ॥

જ્ઞાનં સત્યાનમિદં કુરુધ્વમમલૈઃ શ્રીવિષ્ણુભક્તો રસૈઃ
કર્માણિ પ્રતિકર્મનર્મસુભગં ભક્ત્યા તનુધ્વં હરેઃ ।
યોગં ભોગસમાશ્રિતં ભગવતો રૂપૈઃ શ્રયધ્વં સદા
ભક્તેઃ શેષતયા વિધાય સકલં ધીરાઃ સમાધ્વં સુખમ્ ॥ ૩૨ ॥

યોગો રોગ ઇવેહ દુર્લભતરઃ ખેદાય સગ્જાયતે
જ્ઞાનં ગ્લાનિમિદં પ્રયાતિ નિતરાં યત્નેન સમ્પાદિતમ્ ।
મર્મચ્છેદનમેવ કર્મ કલિતં કલેશાય સગ્જાયતે
વિષ્ણોભક્તિરિયં યદા ન ભવતાં મુક્તિઃ પ્રિયમ્ભાવુકી ॥ ૩૩ ॥

બેદાન્તાધ્યયનાદતઃ પ્રકૃતતા તસ્યોચિતા વૃત્તતા
તસ્યાનન્તરતાથ શબ્દઘટિતા તત્રાધિકારીદૃશઃ ।
તેન બ્રહ્મણિ વેદમાતૃવિદિતે જ્ઞાતું વિશેષેણ તત્-
કાર્યેચ્છેત્યનુવક્તિ વેદવચનં સૂત્રં ચ વૈયાસિકમ્ ॥ ૩૪ ॥

જન્માદ્યસ્ય યતો ભવેત્ સ ભગવાન્ બ્રહ્મેતિ વેદોદિતં
સૂત્રેણાનુકૃતં તત્તોઽસ્ય જગતાં નિર્માતૃતા લક્ષણમ્ ।
તત્સામાન્યવિશેષતઃ શ્રવણતો જ્ઞાત્વા વિશુદ્ધાશયઃ
તસ્યોપાસનમાચરેદવિરતં મુક્ત્યૈ નિરસ્તેષણઃ ॥ ૩૫ ॥

વિશ્વં વિશ્વકૃતા કૃતં પુનરિદં તસ્યૈવ માયા સ્ફુટં
સા તદ્ભક્તિવિશેષતો યદિ નિવર્તેતેતિ વેદોદિતમ્ ।

उत्सूत्रः श्रुतिलक्षणो न रक्षितस्तत्कल्पनानिष्ठः
शास्त्रारम्भसमर्थनाय विकलोऽध्यासः कथं वर्तते ॥ ३६ ॥

धर्माद्विश्रमितीरुषं श्रुतिगिरां तेन प्रकाशेण तत्
ज्ञात्वोपासनमामनन्ति विदुषः कैवल्यसंसिद्धये ।
अध्यस्तं परमेश्वरे जगदिदं नैतादृशो दृश्यते
वेदः कोऽपि वृथैव जल्पनमिदं कैश्चिद्वलात् कल्पितम् ॥ ३७ ॥

भ्रान्तिश्चेत् परमेश्वरस्य विहता सर्वज्ञता तद्रता
श्रुवस्येति यदा स अथ कथमन्योऽन्याश्रयाज्जुयताम् ।
तत्रानादितया यदा परिहृतिर्जन्मान्तरीयं स्मरन्
किं सर्वं कथमुल्लसेदनुभवो नैतादृशो विभ्रमः ॥ ३८ ॥

अज्ञाते यदि रङ्गसीसशकले जायेत रुच्यभ्रमः-
तस्याभावविनिश्चितेः स न भवेत् काचिच्छितेतिता ।
तज्ज्ञानं यदि पूर्वमिष्टममलभ्रमात्मनाधिष्ठितेः
संसारभ्रम इदृशः किमुदये कस्मात् पुनर्लीयताम् ॥ ३९ ॥

यत्रेदं रजतं विभाति निहितं ज्ञातं पुरा किं ततो
भाधे तद्व्यतिरेक एव रजतं नेदं भवेदित्यतः ।
तत्तत्त्वप्रथनं निवर्तयति न भ्रान्तिं ततस्तेन किं
न ज्ञानेन निवर्तयेत् क्षतरुजः शङ्खभृतेः पीतिमा ॥ ४० ॥

अज्ञानाद्यदि श्रुवता कथमिदं सर्वेश्वरो जायतां
श्रुवे येन्नितरां परस्पररुतं माया ततः श्रीः ।
ज्ञानाभावनिवर्तकं तत इदं ज्ञानं मतं ज्ञानिनां
मायासन्तराणे परं भगवतो भक्तेः श्रुतौ श्रूयते ॥ ४१ ॥

येयं नाश्रयमोहिनी परवशा कर्तुश्च माया उ सा-
यासावाश्रयमोहिनी निगदिता विद्या न कर्तुर्वशा ।
सा ज्ञानेन निवर्तते भगवती माया पुनर्वैष्णवी
भक्त्यैवेव विलीयते भगवतो वीलाकृतेः श्रीपतेः ॥ ४२ ॥

स्वेनाध्यस्तमिदं जगद्भगवता स्वस्मिन् यदेतीयते
का युक्तिः श्रुतिरेव का न सकलज्ञानस्य युक्तो भ्रमः ।
धर्माज्जातमिदं समस्तमिति चेत् सूत्रं श्रुतिः श्रूयते
बुद्धेर्बन्धनमेव कैश्चिदुद्विगताध्यासे वृथा कृत्तिका ॥ ४३ ॥

સર્વજ્ઞસ્ય કુતો ભ્રમઃ કથમસૌ જીવો નુ ભૂયઃ સ્મરેત્
 અધ્યસ્યેદિહ ચદ્ભવેન વિદિતેઽધ્યાસઃ કથં જાયતામ્ ।
 નૈવાધિષ્ઠિતિનિશ્ચયાદ્વિઘટતેઽધ્યાસો યથા પીતિમા
 શક્યે રોગશમાત્ પરં ન ખલુ તજ્ઞજ્ઞાનં ભવેન્નિશ્ચિતમ્ ॥ ૪૪ ॥

અજ્ઞાતેઽપિ પુરેહ શુક્તિશકલે રૂપ્યાનુભૂતિસ્મૃતેઃ
 તત્ત્વજ્ઞાતિભ્રમબાધનં ચ રજતાભાવપ્રકારાદ્ભવેત્ ।
 આરોપ્યાનુભવો યથા યદિ તથાધિષ્ઠાનસંવેદનં
 પૂર્વં બ્રહ્મ યદા મતં કથમસૌ સંસારરૂપો ભ્રમઃ ॥ ૪૫ ॥

તજ્ઞજ્ઞાનેન વિના યદા કથમધિષ્ઠાનં ભ્રમો બોધયેત્
 બાધસ્તત્ર ન હિ પ્રભુઃ સ હિ સમારોપ્યસ્ય વિધ્વંસકઃ ।
 નાત્મા ચેદ્વિદિતઃ ષડુર્મિરહિતો દેહાદ્વિભિન્નો વિભુઃ
 નિત્યં કઃ કુરુતાં ધનક્ષયકરં દુઃખાકરં કર્મ તત્ ॥ ૪૬ ॥

અજ્ઞાત્વાક્ષરમત્ર યો હિ યજતે તસ્યાખિલં ક્ષીયતે
 શ્રુત્યૈવં પ્રતિપાદિતં ભગવતા ગીતાસુ તવ્યાકૃતમ્ ।
 જ્ઞાનં મોચકમત્ર બન્યકમિદં કર્મેતિ કૈશ્ચિન્મતં
 તજ્ઞજ્ઞાને ભગવન્મતે ન ઘટતે વૈદૈઃ સદા સમ્મતે ॥ ૪૭ ॥

બન્યાર્થ ફલમેવ તત્પરિહૃતં કર્મેવ ભક્ત્યાત્મના
 શ્રીકૃષ્ણર્પિતમેકકં વિજયતે સંસારતો મુક્તયે ।
 જ્ઞાનાનન્તરમીરિતં ભગવતઃ સંસેવનં ભૂરિભિઃ
 વાક્યૈર્મુક્તિફલાન્વિતૈઃ શ્રુતફલં નૈવાર્થવાદાયતે ॥ ૪૮ ॥

જ્ઞાનં પાપવિનાશનં યદિ ભવેત્તત્રાપિ મોક્ષશ્રુતિઃ
 સૌષાડ્ગેષુ ફલશ્રુતિર્નયવશાદત્રાર્થવાદાયતે ।
 જ્ઞાનગ્ચેત્ર વિધીયતે તવ જના નૈતત્પ્રધાનં ભવેત્
 તસ્યાડ્ગ કિમિહાસ્તુ યસ્ય ભવિતા ભાવ્યશ્રુતેર્વાદતા (?) ॥ ૪૯ ॥

ભતિર્જ્ઞાનમપેક્ષ્ય સાધયતિ તે દ્વારં વિમુક્તિં તદા (વિમુક્તેઃ)
 તસ્યાઃ કારણતા મતં શ્રવણતસ્તત્સ્યાદિતિ વ્યાહતમ્ ।
 બ્રહ્માહં ન હિ મે ભિદા ભગવતા કાચિદ્યથાર્થા શ્રુતિઃ
 કૈવલ્યપ્રતિપાદિકા ભગવતી હિં ત્વેકમભ્યર્થયે ॥ ૫૦ ॥

યાવત્કાલભુપાધિરેષ કલિતો દેહાત્મના દૃશ્યતે

तावत्कालमहं भजामि सततं भक्तप्रियं श्रीप्रियम् ।
पीतं पङ्कजलोचनाक्षिपुटकैः पीतं दिलासाम्भरे
रक्तं गोपनितम्भिनीकुचतटे रक्तं वरोल्लासने ॥ ५१ ॥

शुक्लं कोमलमन्दलासकुसुमे शुक्लं युगोपकमे
कृष्णं चारुकलेवरे गुणवरे कृष्णं श्रिये संश्रये ।
जातिः कायिद्विडास्तु कश्चन विधिः प्राप्तस्तथैवाश्रमः
तद्धर्मस्थितिपालनं कृत्वपरित्यागेन कृष्णार्पणम् ॥ ५२ ॥

ज्ञानं तस्य निजाधिकारनियमैः सम्पाद्य लक्ष्मीपतेः
पादाम्भोरुहसेवनं हि तनुते लोकस्य निःश्रेयसम् ।
सञ्जाते श्रवणे ततः समुदिते ज्ञाने परात्माश्रये
शुद्धेऽन्तःकरणे नरस्य सुकृते जात्याश्रमस्थे कृते ॥ ५३ ॥

कामे निर्गलिते मुकुन्दपदयोराविष्कृतायां रतौ
साकारस्य हरेरुपासनमिदं सिद्धं श्रुतौ मुक्तये ।
सत्यं ज्ञानमनन्तमेकमपिलं ब्रह्मामृतं निश्चितं
सर्वात्मा परमेश्वरः स सकलं सन्निभमे मायया ॥ ५४ ॥

निर्माय स्वयमेव तत्र कृतवान् स्वस्य प्रवेशं प्रभुः
तत्रोपाधिसमावृतस्य नियता भक्तिर्भवेदात्मनः ।
ज्ञानासूत्रकृतस्तथोपनिषदां व्याख्याकृतः पण्डिताः (नानासूत्र)
तत्राप्युत्तमबुद्धयो मतकृतः केचिद्विवादप्रियाः ॥ ५५ ॥

श्रीकृष्णस्य कला भवन्तु न समास्तेनेति निर्धारितं
तस्मात्तन्मतबाधनं कथमिदं तेषां मतेर्जायते ।
अव्यक्तं समुपास्यमित्युपलतव्यक्तस्य सेवा श्रुता
सर्वासूपनिषत्सु निश्चितमिदं कृष्णेन गीतामृतैः ॥ ५६ ॥

भक्तेर्भुक्तिरितीरितं भगवता सारूप्यचिन्तात्मिका
स्यष्टे राजपथे सुभाभूतरसे धीरा रमध्वं सुभम् ।
हे धीराः किमिडोदितैर्बहुतरैश्चित्तस्य चिन्ताकरैः
युष्माभिः सकलं श्रुतिस्मृतिगतं व्याख्याशतं ज्ञायते ॥ ५७ ॥

ज्ञाने शास्त्रकृते कृतं मतिमतामर्थार्थमत्यादरैः
सर्वं तत्परिमुच्यतां निजकृते कृष्णः परं सेव्यताम् ।
वादैर्भक्तिरियं गतेति लृढयं भूयस्तरां वेपते

વિદ્વાંસો વિમલાશયાઃ પ્રતિભયાત્ સર્વં સ્વયં જાનતે ॥ ૫૮ ॥

નિતિ પરમેશ્વરેણ બહુધા ગીતાસુ સર્વ મતં

સ્પષ્ટે ભાગવતં (ભાગવતે) તથા નિગદિતં સ્વર્ગાપવર્ગપ્રદમ્ ।

એકં બ્રહ્મ યથાર્થમેતદબિલં તબ્દ્યાકૃતં જૃમ્ભતે

સર્વે નિર્જરનાયકાશ્ચ તદિમે સર્વં જગત્તન્મયમ્ ॥ ૫૯ ॥

સર્વા મૂર્તિરિયં સ્ફુટા ભગવતો નારાયણસ્ય પ્રભોઃ

યેતઃ કેવલમીહતે કલયિતું ગોપાલલીલં મહઃ

। ? ? ? ? ? ॥

???????????? ॥ ૬૦ ॥

માયાસૈર્બહુભિર્વિવાદવિહિતૈઃ સિદ્ધાન્તચિન્તાભવૈઃ

માયામવ્યસનૈરલં શ્રુતિશિરસ્તત્ત્વં પરં ચિન્ત્યતામ્ ।

માયાવિભ્રમદાયિની મરકતશ્યામા મનોમોહિની

માયા કાચન માનસે મિલતુ મે માયૂરપિચ્છપ્રિયા ॥ ૬૧ ॥

સેવા ભક્તિરપિ પ્રપત્તિરપરા તત્સંશ્રિતિઃ પ્રભતા

તદ્રત્તત્પરતા તદીયપરતોડપાસ્તા શરણ્યા ગતિઃ ।

ઇત્યેકાર્થપદૈઃ શ્રુતિસ્મૃતિપુરાણાદૈઃ સમુલ્લાસિતા ।

ભૂયાદ્દો ભવબન્ધભેદનકરી ભક્તિર્વિભોભાસુરા ॥ ૬૨ ॥

યો ધ્યાતો વિમલેન્દ્રનીલરુચિરઃ કૃષ્ણોતિ સક્રીર્તિતઃ

સદ્યઃ કલેશયયં નિહત્ય વિતરત્યાનન્દબોધોદયમ્ ।

હે ધીરા બહુશાસ્ત્રતત્ત્વકલનાસંશુદ્ધબુદ્ધાશયાઃ

શ્રીકૃષ્ણો વિલસત્યુદારમહિમામ્ભોધૌ કથં ખિધતે ॥ ૬૩ ॥

તલ્લીલાશ્રવણં શુભેન મનસા તન્નામસક્રીર્તનં

તન્મૂર્તિસ્મરણં ચ તત્પ્રતિકૃતેઃ પાદામ્બુજોપાસનમ્ ।

તત્પૂજા વિવિધા નમસ્કૃતિનુતિસ્તસ્મિંશ્ચ તદ્રાસતા

તત્સખ્યાત્મનિવેદનેન વિવિધા ભક્તિઃ શ્રુતા વૈષ્ણવી ॥ ૬૪ ॥

એષા ષોડશધેતિ કેડપિ નવધા કેચિત્તથૈવાષ્ટધા

પ્રાહુઃ કેડપિ તથૈકધેતિ મુનયો યસ્મિન્ન કશ્ચિદ્ગ્રહઃ ।

એકાગ્રેણ તદાશ્રિતેન મનસા તિષ્ઠન્ મુહુર્વૈષ્ણવઃ

સર્વં યુક્તમિદં કરોતિ પિબતસ્તૃપ્તિઃ સુધાયાં કથમ્ ॥ ૬૫ ॥

पीतं कर्णपुटेन यादवपतेश्चित्रं यस्मिन्नामृतं
 गीतं वैष्णिकशेखरेण मुनिना मत्या (भक्त्या) मडत्या मुहुः ।
 नीतं भावनयानुरागधनया स्वस्थान्तरं सान्तरं
 पीतं दुर्लभसौरभोजवलयरसं तापत्रयोन्मूलनम् ॥ ६६ ॥
 स्वादु स्वादुरसायनं श्रवणयोः सन्तर्पणं येतसः
 कामायासपिपासुतोपशमनं निर्वाणमाशाक्षुधाम् ।
 आलानं भ्रमतो मदेन बहुशः सङ्कल्पदुर्दन्तिनः
 संसारज्वरनाशनं भगवतो वार्तामृतं पीयाताम् ॥ ६७ ॥
 केशिक्लेशनं कंससूदनं कृपाम्भोघे कलानां निघे
 कीडाकोल कलापयूड कमलाकान्तं कमकीडनम् ।
 कल्किन् केशव केशय कृतुपते कञ्जाक्ष कम्बुनिय
 क्रोधाधीश्वर कालकाल कलये कल्याणदां ते कथाम् ॥ ६८ ॥
 विस्फोटप्रतिमे दृशौ भगवतो रूपावलोकं विना
 उस्तौ तत्पश्चिर्यया विरहितौ दुर्दग्धदर्वीसमौ ।
 तन्नामामृतपानरङ्गरहिता जिह्वा जलव्यालिका
 पुच्छं वृश्चिकजं मनो हरिकथाङ्गीनं नृणामान्तरम् ॥ ६९ ॥
 नेत्रे प्रेरय मे तवाकृतिकृते कौं कथाकर्णने
 ध्राणं पूजितमात्यगन्धकलने पादाम्बुशैत्ये त्वयम् ।
 नैवेद्यान्नरसायनं रसयितुं जिह्वां मनः सन्ततं
 लीलाकल्पितरूपचिन्तनविधौ भक्तप्रिय श्रीपते ॥ ७० ॥
 साध्यं श्रीपुरुषोत्तमेन कलयेत् को वा जनः प्राकृतः
 तस्याभिन्नतया परप्रियतया किञ्चैतद्गुणमभते ।
 प्रेमानन्दविशङ्खलस्य मनसः किं किं न सम्भाव्यते
 सत्यं तस्य परेशितुर्निरवधि प्रेमास्पदं तत्पदम् ॥ ७१ ॥
 छष्टं दत्तमिदं हुतं निशमितं दत्तं य तप्तं य यत्
 क्षेत्रापत्यकलत्रमित्रभवनोद्यानानि यद्यत् प्रियम् ।
 तत्सर्वं विनिवेद्ये भगवते कृष्णाय हृष्टात्मना
 प्रारब्धोपहुतं वपुः परमुपासार्थं परस्याश्रयन् ॥ ७२ ॥
 श्रीकृष्णायुत देव राम नृदरे जिष्णो उरे श्रीपते
 विष्णो माधव केशवेश्वर विभो विश्वेश वाणीपते ।

गोपालाव्यय गोप यादवपते गोविन्द गोपीपते
नामैकावलिका गले मिलतु मे भोक्षाय लक्ष्मीपतेः ॥ ७३ ॥

मल्लीकोरकमुग्धमाव्यमलिता मन्दारमूलश्रिताः
माकन्दस्थितमाधवीमधुञ्जरीमेदस्विमन्दस्मिताः ।
मन्दान्दोलनमोदमानमुरलीमाधुर्यमाद्यज्जनाः
मोदन्तां मम मानसे मधुपतेर्भुक्तिप्रदा भूर्तयः ॥ ७४ ॥

मन्दोदस्थितलासमुन्नतमुषं माकन्दमूलस्थितं
मारोन्मादकरं मनोरमगुणं नायूरबर्छास्थितम् ।
मन्द्रापूर्वितवंशिकाभुपरितं मालासमालालितं
मायामानववित्रलं मुररिपुं भोक्षाय मन्यामले ॥ ७५ ॥

केकारावकरम्भिते कुतुकितां कुञ्जे कनरकेतके
कीडाकलृभकदम्भकोरककुलालङ्कारकल्लोलिनीम् ।
काशत्कल्पितकाञ्चनारकुसुमां कार्तस्वराभास्वरां
कैवल्याङ्गमकौतुकाय करुणाकादम्भिनीं कामये ॥ ७६ ॥

माकन्दस्य मनोरमस्य मण्डिते मूले मिलन्तं मुदा
मारोदस्थितमन्दलासमुपरं मल्लीसजा मण्डितम् ।
मुग्धं भौरविकं मरालगमनामुक्तावलीमध्यगं
मायामाणवकं मण्डोदयमण्डो मान्यं मण्डो मन्मले ॥ ७७ ॥

वेदान्तैर्बहुधोदितं बुधगाणैर्वृन्दारकेर्वन्दितं
वृन्देन स्फुरितं गवां विदधतं बाल्योचितं विडिधाम् ।
विश्वस्तं प्रजयौवतस्य विलसद्भङ्गालकं बालकं
विभो वैशविकं विलासविवशं वृन्दावने वञ्चकम् ॥ ७८ ॥

यातुर्यागमदेवता परिचिता यर्यावती यामरैः
याम्भेयस्तभकावतंससुभगा यर्यावती यम्भकैः ।
यन्द्राकारविशोभमानवदना यूडावती यन्द्रकैः
यर्या कायन येतसि स्फुरतु मे यर्यावती यन्दनैः ॥ ७९ ॥

यूडायुम्भितयारुयन्द्रकययं यामीकराभास्वरं
यञ्चय्ययन्दनसौरभं यदुतरे यातुर्ययर्यायणम् ।
यारीरञ्जितयाव्यमानयरणां याम्भेयमालाधरं
येतश्चित्तय यञ्चलापरिवृतं यर्यासु यन्द्राननम् ॥ ८० ॥

नित्योत्साहितभेदवेदशिरसां नीलोत्पलस्थासकं (स्थासकपदवासः)

गोपीनां भृगुनाभिलेपयनावक्षोजकुम्भान्तरे ।

भक्तानां परितापशान्तिविधये कल्याणकादम्बिनी

जम्भारम्भकूलं दृशां य जयतात् काचित् कला कैशवी ॥ ८१ ॥

नानारङ्गवशो निरञ्जनरसो निःश्रेयसोद्भवावनो

नेत्रानन्दकरो नवोदयवरो नीलोत्पलश्रीधरः ।

नादास्वादपरो नवीनमदनो नन्दात्मजो नायको

नित्यं नोऽस्तु निरन्तरं नयनयोर्नित्यप्रियो नीलिमा ॥ ८२ ॥

कालिन्दीकमनीयकूलमिलितं कस्तूरिकाकन्दलं

कन्दर्पोदयकार्मणैकवदनं कर्पूरकुन्दस्मितम् ।

कृष्णायुग्मिकदम्भकुब्जकुडरे केलिक्रियाकोमलं (कुब्जकुडरे)

कृष्णार्ण्यं कलये कदा नु कलये कौतूहलं केवलम् ॥ ८३ ॥

रासोल्लासरसायने य रसिकं रामाभिराराधितं

राकायन्द्रसमाननं रतिकरं राजवराजैक्षणम् ।

रक्तिमस्तुतरङ्गरागरथनं रक्तोल्लसत्कुण्डलं

रक्ताशोकतरोरधो रसमयं राधासखं राधये ॥ ८४ ॥

गत्वा श्रीहरिमन्दिरं भगवतो रूपं विलोक्याद्भुतं

प्रक्षाल्यास्य भवादिवन्धयरणं गङ्गादितीर्थाभ्युभिः ।

मालाभूषणगन्धपीतवसनैर्नोपहारकर्मैः

धन्या भवेद्वानिशं भगवतः सेवासुखं तन्वते ॥ ८५ ॥

सर्वव्यापिकदम्भमूलमिलितं लोकत्रयीपालकं

गोपालं परिपूर्णसंविदमहो गोपीजनैर्वञ्जितम् ।

छन्द्रादीप्सितदायकं अजवधूसन्तोषयाध्यापनं

कौमारोपयितं पुराणपुरुषं अहम् प्रपद्ये परम् ॥ ८६ ॥

राधाकिङ्करीश्वरं त्रिजगतां सर्वज्ञमज्ञं भजे

चित्तरत्नविराजमानयरणं मुक्ताविभूषाञ्जितम् ।

पीयूषास्पदलालसं विरचितस्तोत्रं पुनर्गौरसे

संसेवे मङ्गिमानमद्भुतगुणं नानागुणं निर्गुणम् ॥ ८७ ॥

कर्पूरैः कुसुमैर्मनोज्ञसुषमैर्धूपैः प्रदीपोत्तमैः

સૂપૈઃ સ્વાદુરસૈનર્વોદિતઘૃતાનૂપૈરપૂપૈઃ સદા ।

પૂજા શ્રીપુરુષોત્તમસ્ય વિભવો યદ્યસ્તિ વિસ્તાર્યતામ્ ।

નો ચેદસ્તિ જલં કલં વનભવં દેવ્યાસ્તુલસ્યા દલમ્ ॥ ૮૮ ॥

ચગ્ચગ્ચમ્પકસારસારસદલં નીલોત્પલપોલ્લસ-

ન્મલ્લીકેસરનાગકેસરલસત્પુત્રાગભાજા સ્રજા ।

મૂર્તિઃ શ્રીમધુસૂદનસ્ય મહિતા સુસ્થૈર્ગૃહસ્થૈર્યથા

વન્યૈઃ કાશકુશૌ રસાદપચિતૈર્દુઃસ્થૈર્દનસ્થૈસ્તથા ॥ ૮૯ ॥

ઉત્તાલૈઃ કલકાહલીકલકલૈર્મૃચ્ચન્મૃદ્ગારવૈઃ

ઘણ્ટાગોઢૃતિ ઘોષણૌર્બુદતરૈર્ભેરીરવાડમ્બરૈઃ । (ઘણ્ટોઘૈઃ કૃત)

ગાનૈરુત્તમધાતુમાતુરચનૈઃ સંશુદ્ધગાનૈર્ધનૈઃ

સાટોપૈર્નટનૈર્દનૈર્મનોજાઘટનૈઃ પન્નાપતિ પ્રીણયે ॥ ૯૦ ॥

ગાનૈર્વૈણિકમાધુરીસમમિલતાનૈઃ સમાનૈઃ શુભૈઃ

વાઘૈઃ શ્રોત્રરસાયનીયમહસામાઘૈઃ સતોઘૈસ્તતૈઃ (તતાતોઘકૈઃ) ।

નૃત્યે રમ્યરસાનુરૂપઘટનાકૃત્યૈઃ સ્વભૃત્યૈઃ કૃતૈઃ

નચૈઃ સ્તોત્રપદૈર્વચોમય ગવીગચૈઃ સુભવ્યૈર્યજેત્ ॥ ૯૧ ॥ (ગવીગચ્યં - ગોક્ષીરમ્)

કસ્તૂરીસુરભીકૃતૈર્જલકણાસિક્તૈસસ્તુલસ્યા દલૈઃ

પત્તીરાગુરુસારચન્દ્રકણિકાસમ્મેલિતૈશ્ચન્દનૈઃ ।

કલ્પમોપાહૃતિ પૂજયન્ યદુપતિ દેવાસુરૈઃ પૂજિતે

તસ્મિન્નેવ મહોદયે સ્વસમયે તેજોમયે યુજયતે ॥ ૯૨ ॥

ઉત્કૃલ્લૈઃ કુસુમૈર્મનોજાસુષમૈ રત્નોપમૈઃ સદ્રુમૈઃ

કર્પૂરાચયનૈરશેષમનસામાનન્દનૈશ્ચન્દનૈઃ ।

નાનાકારનિવેદનૈ રસઘનૈઃ પીયૂષકલ્પૈર્નવૈઃ

યેડત્રાચન્તિ રમાપતિ સવિભવાસ્તેષાં ભવોડસમ્ભવઃ ॥ ૯૩ ॥

એષા ષોડશિભિસ્તથૈવ દશાભિસ્તદ્ધત્ પુનઃ પગ્ચાભિઃ

પૂજા શ્રીપુરુષોત્તમસ્ય રચિતા યેનોપચારૈઃ ક્રમાત્ ।

તસ્મિન્નેવ તનોતિ મુક્તિ મહિલા કામેન રાગોદયં

તસ્યાયુઃ કૃતકૃત્યભાવમયતે તસ્યૈવ જન્મોજજ્વલમ્ ॥ ૯૪ ॥

પારાવારશયં પરાવરમયં પારાયણં પાપિનાં

પુણ્યપ્રચ્યુતિપૂરકં પ્રભુવરં પાર્થપ્રિયં પૂર્વજમ્ ।

પુષ્પામોદપરિષ્કૃતં પુલકિતં પારિપ્લવં પાવનં

प्रत्युभं प्रमदाशतैः प्रमुदितं प्राणाधिकं पूजये ॥ ८५ ॥

रोमाञ्जैः समुद्यितैश्चलुडितं भिन्नद्रुपुः सुन्दरं

नेत्रे उर्षजलोज्ज्वले विकसितस्मेरारविन्दशिखी ।

येतः प्रेमपरिप्लुतं भगवतो लीलाप्रवीणैर्गुणैः

यः स्तौति प्रतिवासरं मुरळरं मुक्त्यै स शक्तः परम् ॥ ८६ ॥

संसारज्वरयन्त्रैः सुमनसामानन्दनैर्वन्द्यैः

आनन्दादति नन्दनन्दनमभुं वन्दे तयस्सुन्दरैः ।

तद् वृन्दारकवन्दितं पदमिदं धिक्कृत्य पौरन्दरं

विन्दत्यव्ययसंविदं स परमानन्दाद्वितीयं मधः ॥ ८७ ॥

योगी तं तनुते पुरो मुररिपोर्नामामृतैरायतैः

योगीन्द्रः श्रुतिशासने सुषमतो मोहोल्लसन्मानसः ।

भोगीशस्कुटतल्पकल्पनमभुं सेवेत यः केशवं

भोगीशः स पुमान् स श्रेयः यतुरो भुक्तेश्च मुक्तेः क्षमः ॥ ८८ ॥

कालोल्लासिकदम्भकोरककुले कार्पूरिते केतकैः

केलीकुञ्जकुटीरके कलकलैः कल्लोलिते केकिनाम् ।

क्लिष्टानां कमनीयकान्तिसुषमः कस्तूरिकाकोमलः

कल्याणानि करोतु कौतुकमयः क्लृप्तोदयः कालिमा ॥ ८९ ॥

मौलौ नीलमणिच्छटा मृगदृशां नीलोत्पलं कर्णयोः

यक्षुष्यञ्जनरञ्जनं कुचयुगे कस्तूरिकालेपनम् ।

नीलं नेत्रदलं नितम्बकलके पादाम्बुजे षट्पदं (नेत्रम्-जटा वस्त्राञ्चलं च)

सर्वस्वं श्रुतिशेषरस्य कलये वृन्दावने व्याकृतम् ॥ ९० ॥

मुग्धेन्दीवरमालिकाविरचनं वृन्दावनक्षमारुढा-

मामोदाय गवां नवाम्बुदसमं सारं तमालाङ्कुरम् ।

माधन्मन्मथमानयौवनमदाधूर्णभुवां सुभ्रुवा-

मास्वाद्यं मधये मधो मधदण्डो माधुर्यमूलायनम् ॥ ९०१ ॥

दिक्यालावलिमौलिरञ्जितपदाम्भोजं त्रिलोकेश्वरं

गोपस्त्रीजनवस्त्रमोषणकलापरीषापाटय्यरम् ।

लक्ष्मीकल्पितदिव्यतल्पविलसत्पर्यङ्कुपर्याकुलं

कालिन्दीतटसैकतीयशयने स्वेच्छासुषुप्तं श्रये ॥ ९०२ ॥

યદ્દણ્ડગ્રહણં કષાયવસનાદાનં શિરોમુણ્ડનં
 ભક્તિં ભાગવતીં વિના હતમતેઃ તત્કેવલં દણ્ડનમ્ ।
 કૃષ્ણાને યદિ દણ્ડવન્નિપતનં તદ્ધાતનાં દણ્ડયેત્
 યાતાયાતકૃતાં ભવેત્ (ભવે) પરિભવે તત્સમ્ભવેન્મણ્ડનમ્ ॥ ૧૦૩ ॥
 દણ્ડેનૈકતરેણ કિં ગુરુતરૈર્દણ્ડૈસ્ત્રિભિઃ કિં કૃતં
 દીર્ઘશ્મશ્ચુભવૈર્જટાયતજટાભારૈરપારૈરલમ્ ।
 કેશકલેશનવેષ એષ ભગવદ્ભક્તિં વિના સજ્જનાઃ
 શ્રીનારાયણમાશ્રયધ્વમિહ વો મુક્તૌ યદા કામના ॥ ૧૦૪ ॥
 નૈવેદ્યૌદનભોજનં ભગવતો નિર્માલ્યમાલ્યોત્તમૈઃ
 ભૂષા તચ્ચરણાબ્જકુકુમ્ભકણૈર્કાલસ્થલોદ્ધૃતનમ્ ।
 તન્યુક્તામ્બરડમ્બરૈરનુપમૈરુષ્ણીષસંવેષ્ટનં
 ભૂયાસુર્મમ મુક્તયે મુનિમતાઃ સેવાભિષેકોત્સવાઃ ॥ ૧૦૫ ॥
 નૈવેદ્યં પુરુષોત્તમસ્ય સુરસં પીયૂષસારોપમં
 સામોદૈસ્તુલસીદલૈઃ પરિચિતં સર્વાધગર્વાપહમ્ ।
 કર્પરોત્કરસૌરભં શુભતરં ચક્ષુર્મનોરજ્જનં
 ભુજ્જનો ભવરજ્જનં કલયતે વિષ્ણોઃ પદં કેવલમ્ ॥ ૧૦૬ ॥
 દાસ્યાય ક્ષણિકાયુષાં પ્રભવતે દેવાવલીસમ્પદાં
 નૈરાશ્યાય કૃલેષુ દર્શિતમહાલોભેષુ ભોગેચ્છયા ।
 લાસ્યાય પ્રિયસમ્પદાં વિદધતે વિખ્યાતમાચાર્યકં
 દાસ્યાય સ્પૃહયામહે ભગવતો મોક્ષૈકદીક્ષાગુરોઃ ॥ ૧૦૭ ॥
 નિત્યં કર્મકરૌ કરૌ શુચિતરૌ સેવાકથાતત્પરૌ
 પાદૌ સુન્દરમન્દિરાગમસુસંવાદૌ સદાદ્રૈં કૃતૌ ।
 ઘ્રાણં મૌલિવિમુક્તમુગ્ધતુલસીઘ્રાણે કૃતપ્રીણને
 વિદ્રક્તા કવિતા વિચિત્રચરિતે કૃષ્ણસ્ય મે નન્દતામ્ ॥ ૧૦૮ ॥
 જારત્વં ગુરુતત્પદોષશમનં ગોપીષુ યસ્ય પ્રભોઃ
 સદ્યો બ્રહ્મવધં ધુનોતિ બહુધા યદ્બ્રહ્મરક્ષોવધઃ ।
 સ્ત્રીભિઃ શીધુનિષેવણં ગુરુસુધાપાનં ક્ષિણોતિ ક્ષણાત્ (ગુરુસુરાપાનં)
 સ્તેયં ગોરસમોષણં શતમહો તત્સડ્ગમઃ સડ્ગમઃ ॥ ૧૦૯ ॥
 વેદાન્તૈર્બહુધાવૃતં શ્રુતિશતૈઃ સઙ્ઘાકૃતં શ્રીકૃતં
 સિદ્ધાન્તૈરુરરીકૃતં મુનિવરૈઃ સર્વૈઃ પુરાણૈર્વૃતમ્ ।

यित्त्वा स्वास्थ्यद्धृतं उरेण विवृतं मोक्षार्थमत्यादृतं (यित्त्वा)
श्रीकृष्णस्य निपीयतां रसभृतं श्रोत्रेण नामाभृतम् ॥ ११० ॥

लीलासंश्रवणे उरोऽतिरसिकः श्रीनारदः कीर्तने
ब्रह्मा संस्मरणे पदाम्बुरुडयोः संसेवने पद्मजा ।
पूजायां सुरनायकः स्तुतिविधौ व्यासो गरुत्मान् पुनः
दास्ये सभ्यकृते नरोऽप्यतिरतः स्वात्मार्षणे श्रीपतेः ॥ १११ ॥

अेकोऽपि त्रिगुणानुभिम्बकलया त्रैविध्यमाभासयन्
मायाकल्पलताश्रयः शुक्रमुष्मैः संसेवितो यो द्विजैः ।
आयासैरकृलैरलं कृतधियः सोऽयं परं सेव्यतां
नीलक्ष्माधरमौलिमण्डनमणिः कैवल्यकल्पद्रुमः ॥ ११२ ॥

देवश्रेणिकिरीटपङ्कजविसंवादेन पादेन त-
द्वेदोदीरितयित्प्रकाशपरमाह्लादेन नादेन तत् ।
सिद्धं येदभिलं मनोझामुरलीनादेन मादेन नो
वागाऽम्बरजृम्भमाणकललोन्मादेन वादेन किम् ॥ ११३ ॥

धृत्येषा पुरुषोत्तमस्य कथिता भक्तिर्विमुक्तिप्रदा
नास्थां वादकथा तथा मतिमतां कल्याणिनी शोभते ।
साकारस्य उरेरुपासनमिदं नाकारसम्भेलनं
पुंसः सन्तनुते तनोति परमब्रह्माभृतं केवलम् ॥ ११४ ॥

को मूढः सुपथे स्थितेऽपि यतुरैर्विद्वज्जनैःसंश्रिते
नानोपद्रववर्जिते स्वसुकृतेरावर्तितैरर्जिते ।
यैः कैश्चित् कृपाणैः कृतं परिहृतं विज्ञैः कदर्थीकृतं
कर्तुं दृष्टरमुग्रदुःखविकटं दृष्टं दृष्ट्व्यं श्रयेत् ॥ ११५ ॥

उे सौमत्य जितं त्वया भगवता पाण्डित्यकृत्यं कृतं
वादित्वप्रतिपादितं तदशुभं तत्त्वे कवित्वस्थितम् (?) ।
मार्गान् दुर्गमकण्टकातिविकटान् भूयः कृताधोगतीन्
यन्मुञ्जवा हरिराश्रितः सुमनसां स्वर्गापि वर्गाग्रहः ॥ ११६ ॥

श्रीशुभः कविऽपिऽभो नृपगुरुः षड्दर्शिनीपण्डितो
भक्तिप्रस्थितदेशिकोऽभिलकलालङ्काररत्नाकरः ।
विशत्यूर्ध्वप्रशतीमितैर्व्यरययत् पदैः कमाद्भुम्भितैः
श्रीकृष्णस्य समर्थनाविधिक्षिते श्रीवैजयन्ती शुभाम् ॥ ११७ ॥

શ્રીનીલાચલવાસિનો ભગવતો મોકચિન્તામણેઃ

લીલાવિગ્રહશાલિનઃ શ્રુતિશિરોરાજિષ્ઠુડામણેઃ ।

શ્રીમજીવકવીશ્વરેણ ચરણામ્ભોજતયોરર્પિતા

સમ્મૃદ્ધા ગુણશાલિની વિજયતાં શ્રીવૈજયન્તી ચિરમ્ ॥ ૧૧૮ ॥

ઇતિ શ્રીમત્કવિરાજરાજગુરુત્રિલોચનાચાર્યતનય શ્રીમદ્ભક્તિપ્રસ્થાનપ્રણયનાભિનવ

બાદરાયણ શ્રીનારાયણચરણપરાયણકવિડિહિંમવાહિનીપતિ ગજરાજરાજગુરુ

શ્રીજીવદેવાચાર્યવિરચિતં ભક્તિવૈજયન્તીસ્તોત્રં સમ્પૂર્ણમ્ ।

Proofread by Gopalakrishnan

——
Shri Bhaktivaijayanti Stotram

pdf was typeset on June 28, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

